Ajo täynnä aurinkoa!

Suur-Saimaan Ympäriajo 1994

2.7. Lappeenranta, Imatra, Mikkeli
3.7. Mikkeli, Lappeenranta

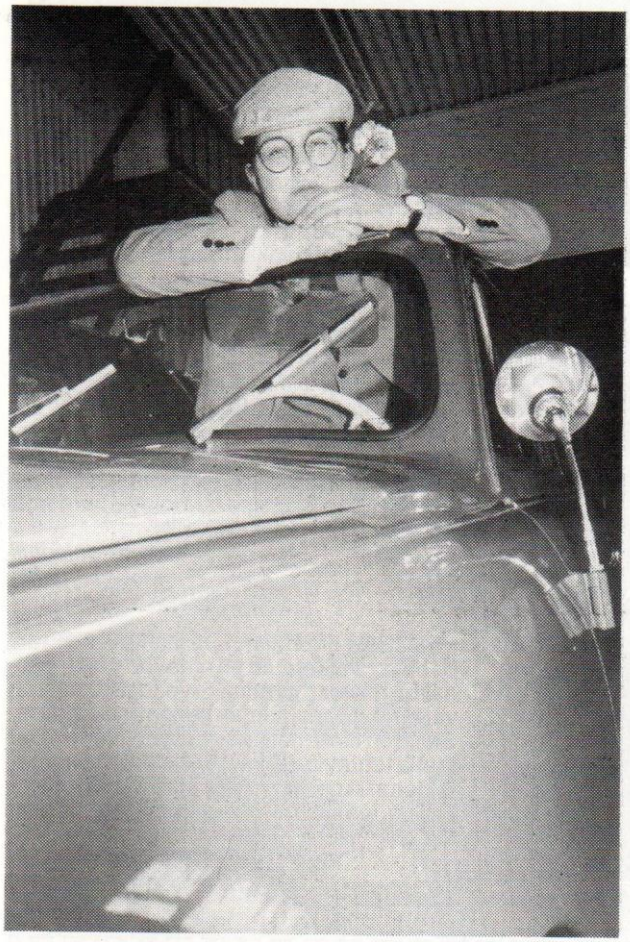

SUUR-SAIMAAN Ympäriajo 1994

Lappeenranta, Imatra Mikkeli 2.–3.7.1994

Vuonna 1993 herätimme henkiin itäsuomalaista autoiluperinnettä. Kiersimme mobiileilla Saimaata ympäri: Mikkeli, Imatra, Lappeenranta ja Mikkeli.

Neljä vuosikymmentä aiemmin samoja polkuja kiitivät eri miehet mutta merkit olivat tuttuja: Citroen, Volvo, Ford, Mercedes Benz. Silloin ajettiin kellojen ja karttojen mukaan, nyt lähinnä vain ajeltiin. Vuosikymmenien takaa oli tuotu paljon muttei kiirettä.

Suur-Saimaan Ympäriajo oli kahden autoharrastajakerhon uhkapeliä. Kaksipäiväistä, reilun 250 kilometrin mittaista reittiajoa ei vanhojen autojen harrastajille turhan usein järjestetä. Reitin vaativuuden takia ajo suunnattiin 50- ja 60-luvulla "syntyneille" mobiileille.

Riskinotto kannatti: Ajoon osallistui 50 autokuntaa. Ajosta poistui tietojemme mukaan 50 tyytyväistä autokuntaa. Tapahtumamme sai ennätysmäärän julkisuutta paikallisissa tiedotusvälineissä. Ja järjestäjät saivat kaikki kulunsa katettua.

Vuonna 1994 teemme sen uudelleen - teidän mobilistien niin salliessa. Lupaamme tehdä teille ajon vanhalla hyvällä kaavalla, mutta lupaamme siihen myös uusia mausteita.

Ympäriajon lähtö- ja maalipaikka on tänä vuonna Lappeenrannassa. Reitille lähdemme heinäkuun 2. päivänä kello 11 vanhalta linnoitukselta. Samaan kaupunkiin palaamme Imatran, Mikkelin kautta ja reilun vuorokauden kuluttua.

Taukopaikka on tällä kertaa Mikkelin Visulahdessa. Siellä vietämme grillijuhlan eli syömme, juomme, saunomme ja uimme. Kuokkavieraitakin on luvassa aina Tyrannosaurus Rexistä alkaen.

Miten tämä lysti sitten koettelee maksumiehen kuvetta? Osallistumisen hinta on 100 markkaa autolta ja grillijuhlan 85 markkaa nenältä (lapsilta 45 markkaa).

Majoitus Visulahdessa onnistuu joko hotellimaisissa mökeissä tai omissa teltoissa. Mökkejä on kahdelle, neljälle tai kuudelle henkilölle. Ja hinnat kahdelle 390 markkaa, neljälle 490 markkaa ja kuudelle 690 markkaa. Leirintäalueen ruoholle majoittuu mobilistiperhe 65 markalla ja yksi mobilisti 35 markalla. Majoituksen varaat suoraan matkailukeskuksesta (p. 955-18281). Itse ajoon ilmoittaudut seuraavan sivun lomakkeella.

Enempiä löpisemättä: Toivotamme teidät tervetulleiksi toiseen Suur-Saimaan Ympäriajoon.

Mobilisteja tervehtien,
Etelä-Karjalan
Vanhat Ajoneuvot
Mikkelin Mobilistit

Suur-Saimaan Ympäriajo 1994

TUNNELMAA '93

Itselläni oli vastoinkäymisiä jo Mikkeliin mennessä kun Studebaker GT Hawkini valtava konepelti mäiskähti vauhdissa päin tuulilasia. Rypistynyt konepelti teki auton ikävän näköiseksi ja kartanlukijani olisi ollut valmis palaamaan kotiin. Nämä ajot tuntuivat kuitenkin sen verran mielenkiintoisilta, että ajoimme ne läpi rikkinäiselläkin autolla ja ensi vuonna aiomme olla taas mukana.

Antero Lähteenmäki
Mobilisti, Hämeenlinna

Aarne, hyvin viihdyit erilaisten vanhojen autojen parissa. Niin minäkin. Sehän oli tarkoituskin. Kyllä Suur-Saimaan ajotoimikunta kiitokset ansaitsee. Iltaristeily Joutsenon partiolaisten aluksella Saimaalla oli aivan erityisen leppoisa tarinointitapahtuma meille maanteiden kulkureille.

Jaakko Pohjantuli
Mobilisti, Jaala

Ympäriajo oli onnistunut. Nähtävää oli tarpeeksi, ja aikataulu oli riittävän väljä. Parhaiten mieleen jäi erittäin hieno reitti, joka oli valittu juuri tapahtuman hengen mukaisesti. Siellä on aina muistettu kysymysten lisäksi laatia tehtäviä. Esimerkiksi meidän ajattaminen sillä polkupyörällä oli mukava keksintö. Juu, tottakai tulemme Saimaa-ajoon ensi kesänäkin.

Esa Nieminen
Mobilisti, Hämeenlinna

TERVETULOA

Ilmoittautumislomake

Tiedot ajoneuvosta:

Merkki: _____

Malli: _____

Valm.vuosi: _____

Valm.maa: _____

Tiedot ajajasta:

Nimi: _____

Osoite: _____

Puhelin: _____

Jäsenkerho: _____

Osallistun grillijuhlaan:

____ kpl, aikuinen

____ kpl, lapsi

Osallistun asuajoneuvokilpailuun:

☐ kyllä

☐ ei

Lähetä lomake 15.5 mennessä osoitteella: **Suur-Saimaan Ympäriajo/ Raimo Koljonen Sairilantie 30 50100 Mikkeli**

Maksa osallistumismaksu, 100 markkaa viitteellä: **Suur-Saimaan Ympäriajo 527104-421 1200 Etelä-Savon OP Mikkeli**

Lisätietoja:
Raimo Koljonen 955-176038
Esko Paakkari 953-45231 14

Taksi-Tane

Imatrankosken taksit Valtiohotellin puistopirsissä vuonna 1945. Taunon Dodge on neljäs vasemmalta.

Palvelua Pirssissä

Tällä kertaa esittelemme pitkän linjan automiehen Imatralta. Hänen nimensä on Tauno Lahti, mutta myös taksi-Tanea hänet tunnetaan.

Tauno syntyi vuonna 1915 Lahden vanhan vossikkasuvun vesaksi Joutsenon pitäjän Pellisenrannan kylässä. Myöhemmin kunnaksi muuttunut Joutsenohan on Lappeenrannan ja Imatran puolivälissä.

Lahdet aloittivat henkilökuljetukset jo vuosisadan vaihteessa, jolloin Taunon isä ja isänisä kyyditsivät parhaimpaan aikaan kahdella vossikalla venäläisiä turisteja Imatran Valtionhotellin ympäristössä. Hevosajoneuvot muuttuivat 1920-luvulla autoiksi ja värikkäät sekä tapahtumarikkaat tarinat vanhalta ajalta saivat pienen Tauno-pojan innostumaan asiasta.

Tauno suoritti sen ajan määritelmän mukaan "vaunun ohjaamiseen" tarvittavan tutkinnon vuonna 1933 Lappeenrannassa Aholan autokoulun nelos-Dodgella vuosimallia 1928. Tätä ennen oli "itseopiskelua" poikasena jo harrastettu Lahden suvun -26 T-Fordilla ja -28 Chryslerillä. Henkilökuljetukseen tarvittavan ammattiajokortin Tauno sai vuonna 1935 täytettyään 20 vuotta.

Ensimmäiset markat nuori autonkuljettaja hankki samana vuonna toimimalla setänsä vuoden 1928-mallisen umpikorisen Chryslerin kuljettajana. Tauno muistelee, että useimmat kyydit siihen aikaan suuntautuivat Ensoon (nyk. Svetogorsk) noin kahdeksan kilometrin päähän Imatrankoskelta. Yleensä asiakkaat tulivat ns. tolpalta. Myös tanssi- ja juhlapaikoilta ajettiin kyytejä. Ensoon maksoi 8 km:n pirssimatka 30-luvulla noin 40 sen aikaista markkaa ja kuljetuksista oli kilvoittelemassa Imatrankoskella 19 autoa. Tarjouskilpailu tilauksista oli jo silloin erittäin ankaraa.

-Asiakkaita oli joka lähtöön. Yleensä he olivat juhlatuulella olevia kavereita. Koska ajoja oli vaihtelevasti ja maatalon töitä riitti kotona, ei tämä pirssitouhu ollut jokapäiväistä, Tauno kertoo.

-Pääasiallisesti ajettiin vain pyhinä ja silloin, kun paikkakunnalla oli jokin erikoinen tapahtuma, esim. helluntaikihut alkukesästä.

Veikko Lehtolan A Fordissa Taunonkin silmä lepää.

Tauno oli vuosina 1938 - 1939 talvisotaan asti Imatran Voiman palveluksessa ajaen mm. vuoden 1933 mallista "sekajunasisua". Tuolloin pirssiajo oli vain vapaa-ajan puuhaa. Vanha Chrysler vaihdettiin vuonna 1938 uuteen samanvuotiseen Dodgeen.

-Lähtiessäni sitten talvisotaan jäi uusi auto kotiin. Jatkosodan sytyttyä jouduin Dodgen kanssa armeijan kirjoille SK-piirin komentajan kuljettajaksi. Kun kotirintamalle tuli bensiiniautojen käyttökielto, piti omin kustannuksin laittattaa jo välirauhan aikana hankittu hiilikaasuttaja Dodgeen. Muuten auto olisi otettu vieraille kuljettajille rintamakäyttöön. Häkällä tulikin ajettua mieleenpainuneet noin 150.000 km. Ajoin näinä vuosina myös kuorma- ja linja-autoja.

Sotien jälkeen vuonna 1945 Tauno sai oman liikenneluvan ja jäi vakituiseen vuokra-autoilijan ammattiin.

Erikoista vuosina 1944-1946 oli taksien liikkumisrajoitusmääräykset. Esimerkiksi ajaminen Imatralta Lappeenrannan suuntaan oli sallittua normaalisti vain Saimaankanavalle saakka, jossa oli jatkuva tarkastuspaikka. Poikkeuksia olivat

sairaskuljetukset.

-Kerran minua jopa sakotettiin luvattomasta kuljetuksesta, mutta saatuani lääkärintodistuksen kyydin tarkoituksesta, Lappeenrannan raastuvanoikeus kuitenkin perui rangaistuksen aiheettomana.

-Autonvaihto tuli ajankohtaiseksi 1950-luvun alussa. Uusia autoja oli tuolloin kuitenkin erittäin vaikea saada, sillä kauppoja tehtiin vain ulkomaan valuutalla. Sattui kuitenkin, että serkkuni vaimon sukulainen muutti Yhdysvalloista takaisin Suomeen. Häneltä vaihdetuilla dollareilla saimme serkkuni kanssa ostettua kaksi hienoa ja harvinaista Plymouthia vm. 1950. Tällä harjoitin liikennettä vuoteen 1955, jolloin hankin uuden Plymouth Plazan.

Ennen eläkkeellejäämisvuotta 1982 ehti Taunon käytössä olla vielä 7 eri taksiautoa merkeiltään Dodge, Rambler, Toyota, Opel ja Oldsmobile. Taunon siirtyessä eläkkeelle hänen poikansa Matti ryhtyi jatkamaan jo neljännessä polvessa perinteikästä "vossikan" ammattia.

-Eläkepäivinä syttyi uusi kipinä mobilistiharrastukseen, joka alkoi jo 1940-luvulla, jolloin ensimmäisenä projektina rakensin ja rakennutin armeijasta palautetun Chevrolet kuorma-auton raadon vuosimallia 1932 ajokuntoon. Jatkosodan loputtua vuonna 1944 kasattiin veljeni kanssa autoilija Niskaselta Lappeenrannasta osina ostettu kuorma-auto Chevrolet vm. 1937, johon asennettiin Otso-puukaasuttaja. Bensiiniähän ei siihen aikaan ollut saatavana, Tauno sanoo.

-Seuraava helppo projektimme oli kuorma-auto Fargo vm. 1938. Autoon tarvitsi asentaa vain kippi ja kuormalava. Mielenkiintoisin kaikista suoritetuista autojen kasauksista oli vuosina 1945 - 1946 suoritettu kahden hengen avoauton Ford V8 deluxe vm. 1932 rakentaminen kilpa-autoksi. Auto ei kuitenkaan ollut riittävän nopea ja niinpä se jäikin apelleni normaaliin maantiekäyttöön.

Viime aikoina pitkän linjan automies (tämän vuoden syksyllä tulee täyteen 61 vuotta ratin takana) on käyttänyt aikaansa Etelä-Karjalan Vanhat Ajoneuvot ry:n automuseotoiminnan kehittämiseen sekä yhdessä poikansa kanssa museoautojen parissa puuhailuun. Harrastuksen kohteina ovat mm. pojan Buick Special vm. 1938, Dodge Coronet vm. 1950 sekä Opel Olympia Rekord vm. 1953. Kaikkiin näihin autoihin voi tutustua automuseolla Joutsenon Korvenkylässä, jossa vierailijoille tarjotaan läpileikkaus suomalaisesta maantie- ja liikennekulttuurista. Lisäksi Taunon harrastuksiin kuuluvat omakotitalon hoito, liikunta ja kesällä kesämökillä askartelu.

Teksti: Matti Lahti

Tauno ja Plymouth vm 1950 keikalla Juupajoella.

Älähän polta!

Eräs mieleen jäänyt tilanne sattui, kun asiakas oli hiukan juovuksissa ja alkoi sytyttää itse käärimäänsä sätkää. Kävi niin, että palavia kipunoita putosi auton istuimelle, joka alkoi kärytä. Sanoin: Älähän polta autoa! Vilkaisin taustapeiliin ja huomasin puukon välähtävän asiakkaan käsissä. Polkaisin jarrut pohjaan, vetäisin käsijarrun päälle ja syöksyin samalla nopeasti ulos. Avasin auton takaoven ja tartuin miestä rinnuksista. Oli kuin kohtalon ivaa, että juuri silloin saapui paikalle poliisiauto, vaikka niitä ei silloin kovin usein liikkunut. Poliisit pysähtyivät tarkistamaan tilannetta. Kun asian vakavuus selvisi, sai asiakkaani toisenlaisen ja turvallisemman kyydin "mustanmaijan" takapenkillä, jonka polttamiseen olisi tarvittu vähintäänkin pullollinen asetyleeniä. Tapasin tämän miehen myöhemmin monta kertaa ja hän myönsi aikeensa pistää kuljettajaa puukolla.

¤ TUKIJA ¤ TUKIJA ¤ TUKIJA ¤ TUKIJA ¤ TUKIJA ¤ TUKIJA ¤ TUKIJA ¤ TUKIJA ¤

Akku-Arkka Ky
Automuseo, Perinneauto Oy
Etelä-Karjalan Automuseo

Mikkelin Matkatoimisto Oy
Nevawood Ltd.
Visulahden Matkailukeskus
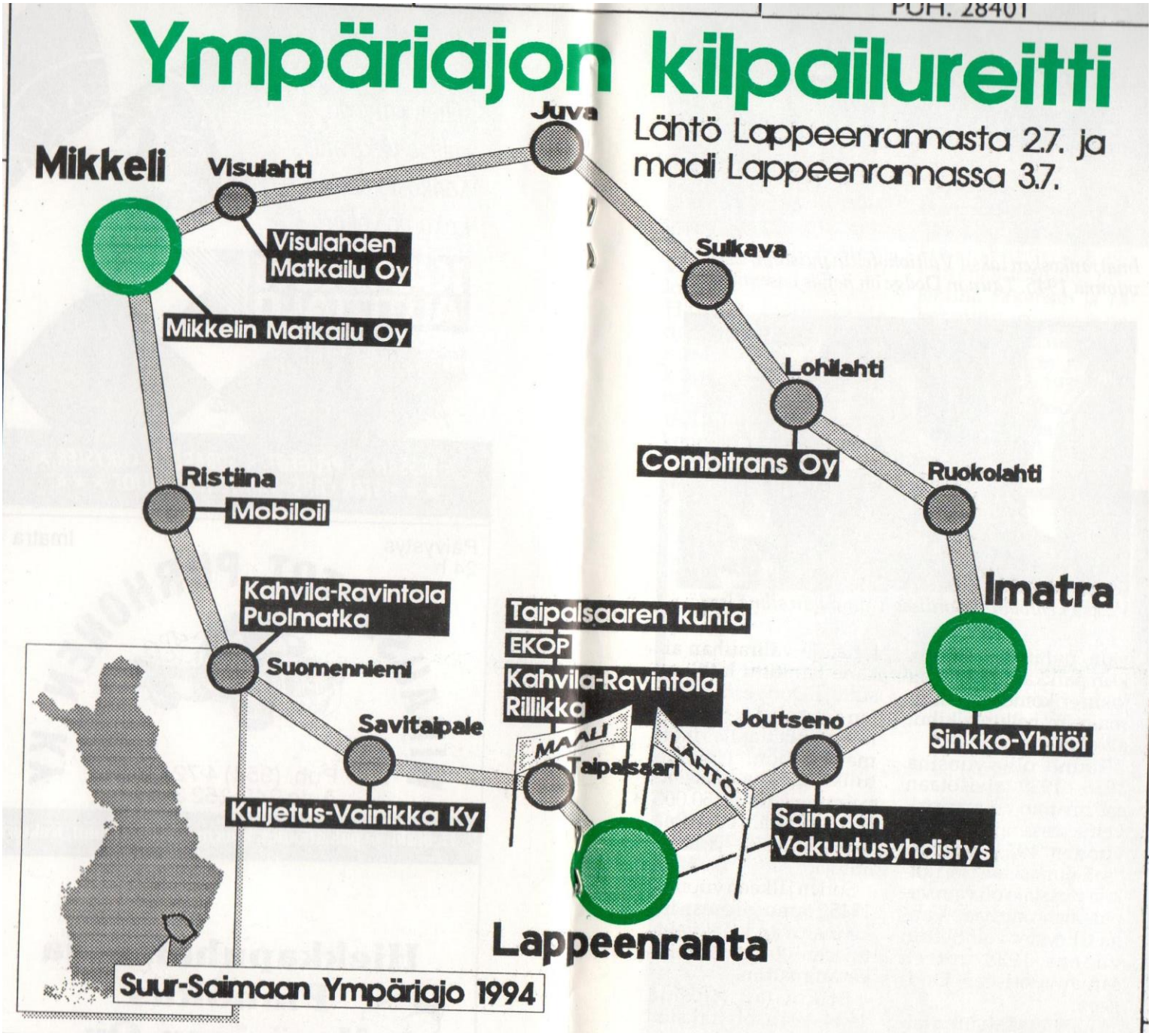
Suur-Saimaan Ympäriajo